

Și pentru mine murit-a El oare?!

Nicu Hăloiu

Și pentru mine murit-a El oare?!

...

Cine mă ține între fantasme,
În lumea acestor năluci iluzorii,
Flămândă de blazoane și glorii,
Ce-și caută-n războaie victorii,
Să hrănească legende și basme?

...

Oare ce duh m-a prins de călcâi
Și mi-a smuls rădăcina din cer,
Să-i fiu apoi smerit prizonier,
Condamnat să mă nasc și să pier,
Să mă deștept în moartea dintâi?

...

El pentru cine-a venit printre noi,
De nădejde să ne umple pe toți,
Să ne scoată norocul din sorti,
Să ne scoată murind dintre morți,
Să ne arate cât suntem de goi?

...

Și ce vis e-acesta de pare că-s viu,
Prins fără voie între cer și pământ,
Fragilă-ntrupare din primul Cuvânt,
Nimic mai mult decât suflare de vânt,
Dator să ajung nu să par, ci să fiu?

...

Cine mă ține în această-nchisoare,
Condamnat a-mi îndura neștiința,
Cine-mi ascunde în umbră ființa?
Iar dacă El mi-a promis biruința
Și pentru mine murit-a El oare?!